

15. évközi vasárnap

Bevezetés

A mai, évközi 15. vasárnap evangéliumában, az evangéliumok gyöngyszemét, az irgalmas szamaritánusról szóló történetet halljuk majd. A főparancsról, Isten és felebarát szeretet kettős parancsáról szóló jézusi tanítást.

Hogyan gyakoroljuk mi ezt a kettős parancsot? Úgy-e, mint az irgalmas szamaritánus? Milyen a mi szolidaritásunk a bajban levő, szenvedő embertestvéreinkkel? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Add Urunk, hogy ne gyengüljön, hanem erősödjék bennünk a szolidaritás minden bajbajutottal szemben. Uram, irgalmazz!

Add Urunk, hogy tudomásul vegyük, Te tettél minden embert, minden megkülönböztetés nélkül felebarátunkká. Krisztus kegyelmezz!

Add Urunk, hogy tegyük magunkat minden segítségre szorulóknak irgalmas szívű felebarátjává. Uram, irgalmazz!

Evangélium után

A mai vasárnapi evangéliumban, a főparancsról, az Isten- és a felebarát-szeretet parancsáról hallottunk.

Magát a főparancsot, annak két lényeges részét, az isteni- és felebaráti szeretetet – ilyen formában, így egybekapcsoltan, nem találjuk egy helyen sem, az Ószövetségi Szentírásban. A kettő összekapcsolása csak az Újszövetségben történik meg. A Jézus kérdésére adott írástudó válaszát: „Szeresd Uradat, Istenedet,” „szeresd felebarátodat”, - Jézus

a kettő egybekapcsolását, helyesnek mondta. „Helyesen válaszoltál.”

Ezzel is egy többletet ad Jézus, az embereknek. Az Isten és felebarát szeretete szétválaszthatatlan. Nem szereti Istent az, aki felebarátját gyűlöli. S felebarátját sem szereti az, aki Istent gyűlöli. Az írástudó kérdését, válaszát Az Úr Jézus eme felszólítása zárja: "Tedd ezt, és élni fogsz!". Bárcsak nekünk szólónak éreznénk Jézus eme mondatát.

A beszélgetést a törvénytudó eme kérdése viszi tovább. "Ki az én felebarátom?" Vagyis kikre vonatkozik, és kikre nem vonatkozik a felebaráti szeretet?

Az írástudó kérdésére Jézus az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszéddel válaszol.

Úgy kezdődik, mint egy krimi. Van benne pénzrablás, véres verekezés, félholtáldozat, cserben-hagyás. Csak éppen nem úgy fejeződik be, mint a krimik általában: nincs benne szivarozó felügyelő, nem kerülnek elő a tettesek, és nem a megtorlás győz, hanem a szeretet.

Amikor azonban először hangzott el Jézus ajkáról, nem is akart irgalmas újsághír lenni. Hanem egy olyan esemény, amelyen érdemes elgondolkodni. Figyelemfelkeltés a szenvedő emberrel nem törődő embertípusra. Ezzel Jézus feje tetejére állította az öntelt farizeusok egész erkölcsi rendszerét. És ugyanakkor belesűrítette országának új törvényét az Irgalmas szamaritánus történetébe.

Isten országa alkotmányának alappillére ugyanis nem a törvény betűje, hanem annak a szelleme.

Az ószövetségi pap az áldozatbemutatásra volt kötelezve. Számára a kötelesség az áldozat körüli szolgálat. Ezt teljesítette is. De amikor látja a szenvedő embertársát, nem törődik vele. Az ő számára az már nem előírás. Ma is vannak ilyenek.

A levita a templom körüli szolgálatra volt hivatva. Ezt betű szerint betartja. De a szerencsétlen ember szolgálata már nem előírás. Ma is vannak ilyenek.

Ezután Jézus bemutat egy szamaritánust. Ő kívül áll a mózesi törvényen, de belső sugallatra hallgat, ezért segít a bajbajutotton. Ilyenek is vannak ma is!

A Krisztus által hozott vallássosságban tehát nem a betű a fontos, hanem a szellem. Jézus az Ő országát nem szabályokra, hanem a szeretetre építette.

A példabeszéd végén Jézus nem azt kérdezi, hogy na, akkor ki is a te felebarátod? Hanem azt, hogy "e három közül ki volt az igazi felebarátja annak, aki a rablók kezére került?"

Tehát itt nem az a lényeg, hogy ki az én felebarátom, hanem az, hogy hogyan válhatok én mások felebarátjává, közelállójává, hozzátartozójává, segítőjévé, megmentőjévé?

Jézus a mai példabeszédben nem azt mondta: mindenki a felebarátod, hanem azt hogy Te légy minden rászorulóknak, mindenkinek, kivétel nélkül, még ellenségednek is a felebarátja!, mint az irgalmas szamaritánus!

Így szoktuk buzdítani a templombajáró jó híveket: Mindenki

lásd meg az embert, a felebarátot! Pedig inkább így kellene buzdítanunk: Te magad légy méltó arra, hogy minden ember felebarátot lásson benned, hogy mindenki társának, felebarátjának tekinthessen!

Mert mindenki felebarátunk, akár elismerjük annak, akár nem! Isten tette azzá, a mi véleményünk ezen nem változtat. Mi csak magunkat alacsonyíthatjuk le méltatlan viselkedésünkkel odáig, mint a példabeszédbeli pap és levita, hogy nem vagyunk méltók a felebarát névre. Vagy mi emelhetjük fel magunkat a felebarát irgalmas szamaritánusi szintjére.

Mert az emberekből egyre jobban hiányzik az irgalmas, embereken segítő szeretet, ezért időszerű mindig az irgalmas szamaritánus történetét hallatni, Az élet, amint látjuk, tele van - átvitt értelemben is értve a szavakat - félholtra vert, kifosztott, magatehetetlen sebesültekkel! Rozsdás kések helyett, modern fegyvereket adnak a felkelők, a gyilkosok, a rablók kezébe, hogy minél hatásosabban tudjanak gyilkolni, és mielőbb a világ urai kezébe juttassanak népeket és nemzeteket.

Akadályozzuk meg a bűnt erénynek feltüntető, emberiség ellenes szellem elterjedését e világban. Tegyük meg mindent azért, hogy ki ne hűljön e világ szíve. Fordítsuk meg e folyamatot, és teljék meg minden emberi szív irgalmas szamaritánusi szeretettel, amely a kirabolt, és félholtra vert szenvedő embereket, népeket és nemzeteket, hazánkat is talpra állítja. Amen

F. F.